

Sagsøgte: Tugdual Carluer, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian og Rozenn Marechal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-forordning nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den undlader præcist at definere, hvad et aktivt stof er, idet det overlades til ansøgeren at vælge det, der skal betegnes som det aktive stof i hans produkt, og idet denne gives mulighed for at fokusere hele sit dossier på et enkelt stof, selv om det markedsførte færdige produkt indeholder flere stoffer?
- 2) Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når de tests, analyser og vurderinger, der er nødvendige for behandlingen af dossieret, alene er udført af ansøgerne, der kan være partiske i deres fremstilling, uden at der gennemføres nogen uafhængig dobbeltanalyse?
- 3) Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når rapporterne om ansøgning om godkendelse under påskud af beskyttelse af forretningshemmeligheder ikke offentliggøres?
- 4) Er EU-forordning nr. 1107/2009 i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den ikke tager hensyn til de mange aktive stoffer og deres samtidige anvendelse, særlig når den ikke foreskriver en fuldstændig specifik analyse på europæisk plan af den samtidige anvendelse af aktive stoffer i et og samme produkt?
- 5) Er EU-forordning nr. 1107/2009 i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den i kapitel 3 og 4 fritager bekæmpelsesmidler i deres kommercielle formulering, således som de markedsføres og således som forbrugerne og miljøet udsættes for dem, fra toksicitetsanalyser (genotoksicitet, undersøgelse af kræftrisiko, undersøgelse af hormonforstyrrende virkninger osv.), idet der kun kræves summariske tests, som altid udføres af ansøgeren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spanien) den 16. februar 2018 — Marc Gómez del Moral Guasch mod Bankia S.A.

(Sag C-125/18)

(2018/C 152/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc Gómez del Moral Guasch

Sagsøgt: Bankia S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Bør IRPH ⁽¹⁾ Cajas-indekset underkastes domstolsprøvelse, således at det skal undersøges, om det er forståeligt for forbrugeren, uden at det er en hindring, at det er underlagt administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, idet der ikke er tale om et af de i artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/13 ⁽²⁾ omhandlede tilfælde, eftersom det ikke drejer sig om en obligatorisk bestemmelse, men den erhvervsdrivende kan vælge at indføje denne variable ordinære rente i aftalen?
- 2) 2.1 Er det i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, som ikke er gennemført i spansk ret, i strid med direktiv 93/13 og artikel 8 heri, at en spansk domstol henviser til og anvender artikel 4, stk. 2, i nævnte direktiv, når denne bestemmelse ikke er blevet gennemført i spansk ret efter lovgivers ønske, idet denne ønskede en fuldstændig beskyttelse af alle de vilkår, som den erhvervsdrivende kan indføje i en forbrugeraftale, herunder dem, der berører aftalens hovedgenstand, også selv om de er affattet klart og forståeligt?

2.2 Er det under alle omstændigheder nødvendigt at fremkomme med oplysninger eller reklame om følgende omstændigheder eller forhold eller nogle af disse med henblik på forståelsen af det væsentlige vilkår, dvs. IRPH?

- (i) En forklaring af, hvordan referencesatsen beregnes, dvs. at det skal oplyses, at dette indeks omfatter gebyrer og øvrige omkostninger ud over den nominelle rente, at der er tale om et simpelt ikke-vægtet gennemsnit, at den erhvervsdrivende bør vide og oplyse om, at han burde anvende en negativ margin, samt at de formidlede oplysninger ikke er offentlige, modsat Euribor-satsen, der normalt anvendes.
- (ii) En redegørelse for indeksets tidligere og mulige fremtidige udvikling, herunder oplysning og offentliggørelse af grafer, der klart og tydeligt forklarer forbrugeren udviklingen i denne specifikke rentesats i forhold til Euribor, som normalt anvendes i forbindelse med lån sikret ved pant i fast ejendom.

2.3 Og såfremt Domstolen konkluderer, at det påhviler den forelæggende ret at vurdere, om kontraktvilkårene er urimelige, og udlede alle konsekvenserne heraf i henhold til national ret, ønskes oplyst, om manglende oplysninger om ovenstående ikke udgør en manglende forståelse af vilkåret, idet vilkåret ikke fremgår klart for den gennemsnitlige forbruger (artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13), eller at udeladelsen af disse oplysninger indebærer en urimelig behandling fra den erhvervsdrivendes side, og at forbrugeren, såfremt denne havde fået de relevante oplysninger, ikke havde valgt at optage et lån på grundlag af IRPH.

3) Såfremt IRPH Cajas erklæres ugyldigt, hvilken af de to følgende konsekvenser er da i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13, hvis aftalen ikke består, eller hvis den er mere skadelig for forbrugeren?

3.1 Kontrakten tilpasses under anvendelse af det normale erstatningsindeks, Euribor, idet der er tale om en aftale, der i det væsentlige er knyttet til en rente, der er til fordel for virksomheden, [som er] erhvervsdrivende.

3.2 Rentesatsen bortfalder, og låntageren eller debitoren er kun forpligtet til at tilbagebetale den lånte kapital inden for den fastlagte frist.

⁽¹⁾ Índice de Referencia de Préstamos Hipotecarios (Referenceindeks for realkreditlån).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 16. februar 2018 — A-PACK CZ, s.r.o. mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-127/18)

(2018/C 152/23)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Appellant (sagsøger i første instans): A-PACK CZ, s.r.o.

Indstævnte (sagsøgte i første instans): Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan artikel 90, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem under hensyn til princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at medlemsstaterne kan fastsætte undtagelsesbestemmelser, som i visse tilfælde udelukker nedsættelse af afgiftsgrundlaget i tilfælde af hel eller delvis ikke-betaling af købesummen?